

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

МОЯ СПОВІДЬ.

Вегрема, Алта.

Тільки перед тобою шановний читачу "У.Р.В.", я хочу поговорити і тільки тобі сказати всю правду. Борган робітничий і фермерський і ще не хотіли поговорити, але якщо вони перестануть це, то не моя в тім вина.

Пару років тому назад я майже не розумів, чому я живу на цій землі. До освіти я не стремив, про організацію мені було не згадувати. Не мав я про не ніякого поняття. Тільки на що-ж мені було та освіта, коли я бачив, що освічені люди разом зі мною грають в кулі. Покладався було до Вегрема студентів, українських учителів і працював в кулі аж до гомін розкладається. Це здорово на мускули — казали панічі. Коли здорово — то я граюмо: в північню до півночі, в суботу цілий день і аж до півночі. Попри гру лайка сагає аж "п'ятого поверху". Леюмо на всіх мовах, "по вченому": по англійській, італійській, французькій, не забуваючи і рідної мови. А посторонні стоять і дивуються: а то, мова, вчені люди, розмовляють на рідних мовах. Коли-ж хто збирає все те на папір та показує мені тепер, я згорів би зі стиду. А моя буваха вчена патерка ще й тепер тієї самої тягне.

Стрінувся якось недавно з одним, а він до мене:

— Гей, пане, я чув, що ви вже знаходилися з жидівським інтернаціоналом. Щось казалися за вами!

— Чому? — питаю я. — Може ботеса, щоб я з "жидівським інтернаціоналом" не наплював вам в вашу петорайську капачу? Не біється, вона вже й так зогнила.

— Ого, то з вами вже й говорити страшно — каже він до мене.

— А я з вами зовсім не боюся — відповів я і ми в тім розійшлися.

Авже-ж, думаю в собі, тоді, паночку кучуболобі, як в гомін зійшов страшно. — Шкір-б, ти своєї боюся. А коли я був заурений патріотичною омовинкою, коли я грав з тобою в кулі, тоді ти мене не боюся.

Став я і думаю, а перед моїми очима стоїть все моя буваха вчена кумпаня. На дочку безрадієність; потім пресбитерійська, бо пресбитерія в танім коштом вчинив в своїх калядах; потім католицька, бо там можна було-ж крадієжитися; потім, коли вилучили мене греко-православ'я — пішла моя кумпанія до него, бо то, мова, нова поступова народна віра. Коли-ж православ'я в Ааберті не прищепилося, моя кумпанія наставила на него і пішла назад до греко-католицької.

Пригадавши собі, читачу, як то колись провадилася в Канаді велика народна робота? Нема вже її. Зинкала, аж батогом тріснув. Пішла на Посафатову долину. А колись-же то було, та було! Будування буріс, елевейторів, кооперативів, українських парламентів.

Лей, кажуть, десятку на мотилівську в Саскатуні — дав. Дай \$25.00 на Грушевського в Еммонтоні, то будуть мати шевра — дав. Дай Шандрові і Зваричу на дорогу до Оттави — дав. Дай на делегацію до Париза — дав. Дай на патинки "сироті Івасеві" — дав, дав і ще дав. Ів, господи мій, то коли вже я в насгоду — думаю в часом і зараз сам себе кусав за язык і докорив в своїй молодущості і непатріотичності.

Одного разу вперше до мене ввійшли робітники — купив я купи — каже "Укр. Роб. Вісті", консультує всегди п'ять центів. А я вже надувався про ту газету і аж прів, але не мав як викрутитися. А той робітник такий був прищепський, такий валяндий:

— То на кулі у вас є доллар, а на робітничу газету ви жадаете п'ять центів — каже він до мене. — Та-ж за тих п'ять центів ви вчиняєте в тіх газеті щось про себе...

— Про мене? — запитав я. — А то яка лиха личина написала там щось про мене?

— О, як бачу, то ви ще ніколи не читали цієї газети — каже робітник. — Вона стає про вас лише.

А мені аж в п'ятах стало мокро. Оглянувшись довкола, витяг п'ять центів, азя газету. І тільки азя, а тут знайомай учитель шуст в двері.

— Пошто ти купив цю газету? Кий до біса, бо то зараз — кричить він до мене.

— Ні, — кажу я — не купив. Я дав п'ять центів. Там щось про мене писане. І в двері та до дому.

А в дома — руки трасуться, я розгортаю газету і шукаю, що там про мене писане. І я читаю:

"Не дайте панкам ні центів! За ті гроші, які ви їм даєте, нічого від них не дістанете, ні ви, ні ваші діти. Не купуйте бовдів свободи, бо за гроші свободи ніхто не купив і не купить. Свободу виборюють в кровній революційній боротьбі. Ти, що приїхав до нас за грошми, зарплата Галичини польський шкідливий агент на 25 літ, а тепер на зарплаті! Дякує ми гроші, ти самий ви помагав своїм ворогам, а зрадничує своїм братам!"

— Елема, дай воно! — гукнув я.

Нашився вода і дав їй вгнати по хліб. А потім знов до газети. А потім перед мною стало питання: і як та газета в біса зне, що я дав на ці п'ять грошей? А чому я дав? Хіба я справді знаю, що народні діти з тим грошми зробили?

Читаю далі:

"А попоробуйте не дати їм долларів на їх роботу, вони назвуть вас яничаром, зрадником, большевиком..."

ФАРМЕРСЬКЕ ВІЧЕ.

Белік, Алта.

В нещода 13 липня прибув до нашого робітничо-фермерського товариства Т. Салерський. Товариство складало мільян, на який зійшлися поважне число доволучених фермерів, та що школа була переповнена. Тов. Салерський поговиня фермерам терпіння таке положення та вказав на його причини. Він пояснив, як продаються спекуляція збіжжям та закликав фермерів до організації, бо тільки в організації зможуть фермери освіднитися, а освіднитися, будучи знати, як боротися з вискувачами.

Далше пояснив, що поруч із збудованим фермерів вискувачі знижують заробітну платню робітникам. Це значить, що фермери повинні ставати до боротьби разом з робітниками. Делю з присутніх ставали бесідничкою питання, на які він доволучено відповів. Всі присутні були дуже задоволені бесідою і нагородили Т. Салерського гучними оплесками.

Якось "невинне" забрався на цей мить пресбитерійський папик, якого підстав один місцевий "патріот". Сам він не мав бути, бо поїхав до Едмонтона на "екзистенш", тому лишав свого "намісника". А до нас, т. фермерів, я кличу, подивіться на тих панічів, вони нічого не роблять, наш хліб дають, ще й роздори між нами створюють. Вони знають, що коли ми будемо організовані, тоді і їм утретися. Тоді їм пробляється вти до плуга, а то тяжко робота і мала зарплата. То-ж не слухаймо їх, але гуртуємося разом, думаймо з робітниками і здобуваймо собі кращу долю.

Сів я коло стола і починаю читати. А там тоби слово в слово так, як було. Навіть редактор гав на шій Канаді, навіть по фармах і бачив, який гиндляр робили тут патріоти. Я в тіх газеті бачу себе, як в зеркалі. Читаю, а моя голова ось, ось трісне, а мозок з неї так і являє на підлогу. Читаю і промовляю:

— Газето моя, рідна моя. Чому я тебе перше не читав, перше не знав. Тепер я знаю, чому тебе пані зарозуміла називають. Знаю і не дивуюсь, бо нині й мене називали вже яничаром. І мені здається, що стеля з підлогою сходяться до купи і тиснуть мене. Зараз я зроблю тільки "квік" і не буде вже мене. "Вже ангели починають надомною літати і райські пісні співати. А я до них пристигнувши руки благаю: візьміть мене б не стійте тут, де нема ні плачу ні воззінання, лише життя довге, довге, так як той мотузок, що ним тягну волю з криниці."

Не вечерявши аж в того вечора спати. А моя Елена почала мене за бок шквирати.

— Лиши, — крикнув я, — бо як ти купиш, то і в снігах перелуду.

Обернувшись моя Елена від мене і почала хлипати.

— А то не мійшайся до політників. Тепер хлипати.

А потім, коли мені відваго від серця, перепросив я Елену.

— Знаєш — кажу до неї — жинкам до політків зась. Доложи того що я в тисячі таких як я, аложили десятків тисяч долларів і всі їх немаче наша зівка зинкам зинкала: "народна торговля" пішла в руки; Шандро і Зварич проїхали до Оттави, винили пива і на тім фертик; делегація з Париза привезла нам дулю; у правителів шевченківської бурси в Едмонтоні зчурну до Галичини, а бурса назад в жидівські руки; Назарук зчурну до Шікаго бавитися в отамана... Нема нічого.

— А казала я тобі, Семене, не думай так політників — овалася Елена. — Правда твоя, Еленочко. — Пригорюну свою Еленочку і дового ще вона халпала, а я думаю: буде ще всі ви, патріотичні долларохани так хлипати по своїй голаві.

Багато з того часу води упилаю. Багато й людських сльіз пролилося. Пішла раз Елена на пошту і приносить листа. Роззираю і читаю:

"Ви, пане! Отсим звертаємося до Вас в дуже важній справі... А далі пишеться, що дирекція інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні судиться з містом за те, щоб не платили таксі і ждає за мене \$5.00, або "кейс покладків".

Бий тебе сила божа! Вже два роки, як я яничаром, а тепер знов за п'ять долларів, або за "кейс покладків", готові мені привернути мій патріотизм. Ні, панове, красю дякую. Е-пословачин, яка каже: на того брешли, чий хліб їси. З мене й так збрешли тільки шкіра та кости. Досить вже з мене. Я умиваю руки від всякої патріотичної шкверни й платі і духа і бігме не пишуть за покладками, бо не дам. Я вже вашу пісеньку відспівав.

Семен.

P.S. І я також.

Елена.

ЯК ЗМІНЯТИ АДРЕСУ.

Коли переїдете з одної місцевості до другої або перенесете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.

"СІЧОВІ ВПРАВИ"

Кіаїна, Оттава.

Зайшов я раз до "Народного Дому" в Кіаїна, Оттава. Кортіа мене подивитися на "народну роботу". Зайшов і питаю за канадськими газетами. Господарю каже, що нема канадських газет.

— Чому-ж ви не тримаєте канадських газет? — питаю.

— А тому. Часом маємо "У.Г." або "К.Ф.", але вишійши.

— А робітничі ви не тримаєте? — питаю.

— Не тримаємо, бо вони служать Москалам.

— А кому ви служите? — питаю.

— Ми служимо народові, стараємося визволити Галичину, Україну.

— Що-ж ви для цього робите? — питаю.

— Організуємо січові стрільці, вчимо їх гимнастичних вправ. Як хочете, можете зайти до салеру Я подивитися, як вони там вправляються. Зайду, думаю, подивлюся.

Зайшов я дивлюся. Дивлюся я бачу. Січові стрільці стріляють довгими кинями кулі. Авже-ж, замислюю гимнастичної салі під "Народним Домом" вуаурум. Спеціальні для січовиків... Подивився я на ті "вправи" й подумав: стежиться, Польщі! Січовики вже в кулі трають, буде тоби лихо!

Таке військо організує Назарук в нашому місті. Здається під ним зинчили канадські скачки, а не з Польської воювати.

М. Т. —

КОНЦЕРТ Т-КИ Л. ПОДОВИЧ.

Ріджайн, Саск.

Дня 15 липня заголосила до Ріджайн музично-співачка трійка під проводом т-ки Подович, яка устроїла тут два концерти. Ці концерти остануться надовго в пам'яті тих, що їх відвідали, бо таких українських співів і музики українська публіка в Ріджайні не чула. Т-ка Подович співала гарні українські і інші пісні, співала надзвичайно добре. Дж. Борнов так само чарував присутніх своєю грою на скрипці, а від них не відставав і великий Рейнолдас. Публіка була дуже задоволена. Я не є музичний критик, щоб міг докладно розібратися в тих співів і музиці, тому побажаво Хіба трійці шаласного успіху в їх концертах і об'їзді на захід Канади. А ми, ріджайнці, що чули їх через два вечери остаємося їм дуже вдячні.

Присутній.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

І. Р. Крейтон Майн, Онт. — Вірш "Робітничий мук" до друку не надіється.

І. Р. Розенфелд, Саск. — Ми зовсім не дивуємося Вам, що не можете зрозуміти зипітської польської газети, що то значить, що "Росія має 200 тисяч большевицького війська на границі Бессарабії, а большевицький уряд має 300 тисяч совітського війська в полудній Росії". Такого писання не зрозумієте не тільки Ви, але його не розуміє і сам редактор тої польської газети. Всі буржуазні газети пишуть так, щоб робітник і фермер з того нічого не зрозумів. Тому нема тут нічого посявляти. Читайте такі газети, які пишуть ясно, зрозуміло в інтересі працюючих.

ВІДПОВА

до громадян з міста Компичень, пов. Гусятин як тож до громадян з гусятинського загаладі.

Поважні Громадяне і Товариші! Звертаємося до Вас з цєю відозвою не по власній волі, а на клич наших рідних за океану. На днях одержали ми листа від заруку Українського Педагогічного Товариства в Компичнях з доручанням о поміч приватній асенародній українській школі в цій же місцевості. В згаданім листі згадує пані описує нам страшні рини, яких польські власти допущаються супроти української культури. Замикання українських шкіл на деннім порядку, а учительські сили томяться по палачеських тюрьмах! Та мико так страшенні переслідування, український народ бореться всіми способами з ними.

Поважній громадяне! — Лист, котрий ми одержали, своїм змістом за великий до помешкання в часописку, тому ми обмежуємося цєю відозвою, та звертаємося до Вас і прохання в імені наших братів за океаном, прийти як найкорше з поміч Ріджайн

ШКОЛИ В КОМПІЧЕНЬ, КОТРА ЗАРАЗ ВІДІТЬСЯ КУЛЬТУРНИМ ЦЕНТРОМ ЦЬОГО ПОПУ.

В нас, в Дітройт і Гемтрек, уже є створений Комітет для цієї справи, котрий приступив вже до ширкої праці і цей Комітет кличе усіх українців гусятинських, перебуваючих в Зауч. Дервавах і Канаді, до організування по своїх місцевостях комітетів поміч Укр. Приватній Школі в Компичнях. Де немож цього зробити, звертається до нашого Комітету по листі, та більш інформації.

Тому звертаємося виключно до громадян гусятинських, бо по таких інструкціях ми одержали допомогу від заруку У. П. Т. в Компичнях.

Ще раз кличемо Вас браття, не записуйте цієї важної справи, збирайте жертви на ратвання української культури.

По листі та більш інформації звертається до Комітету на слідуючу адресу:

Theodor Zaremsky
2342 Grayling St.,
Hamtramck, Mich.

За Комітет: Никола Гаччарик, Теодор Заремський, Марко Гуменик.

ЗВІТ КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ КУЛЬТУРНОМУ "ВПЕРЕД", В МІСТІ БАЗАЛІ, НА ВОЛІНІ.

Дня 6 липня відбулося в Мелнаї, Р. А. засідання комітету одноосельчан допомоги культурній секції "Вперед" в м. Базалі на Радській Волинні. На засіданні були товариші: А. Оніщук, А. Мельніков, Д. Вовкотруб і К. Ходзінський. Тому що Д. Тарасюк відмовився взяти участь, його місце заступив т. А. Штундук.

Після перевірення всіх актів, рахунків і посвідок висліди кампанії такі: На листі вплинуло \$405.00, а з продажі книжок \$3.75, за розом робити \$408.75.

Зібрані гроші поділено так: післано в Базалю на потреби школи \$200.00, на потреби бібліотечно-читальні \$200.00, на передалу газет і журналів до бібліотеки \$20.00, на закупку книжок вислідо до київської філії Дервадату України \$115.00, на подарок допиреному чоловікові з Базалі до Київя за книжками \$10.00. Кошти переказані грошей до Базалі і до Київя через Амаагметей банк в Нью Йорку вносить \$21.50. Видано на передалу українських і російських газет в Зауч. Дервавах і Канаді для бібліотечно-читальні \$15.50. Загалні податки розходки комітету вносить \$5.04. На руках в касєра на 6 липня лишалося \$17.1. Перегладено і перечитано всі протоколи, всі записки, книжки філ. секретаря і касєра і найдено все в порядку і вся робота велась після узавд з'яву одноосельчан в Вунсакет 10. лютого т. р.

Ще є спотеряджано членів контрольного комітету: К. Ходзінський, А. Мельніков, Д. Вовкотруб, А. Штундук, А. Оніщук.

Дня 15 липня заголосила до Ріджайн музично-співачка трійка під проводом т-ки Подович, яка устроїла тут два концерти. Ці концерти остануться надовго в пам'яті тих, що їх відвідали, бо таких українських співів і музики українська публіка в Ріджайні не чула. Т-ка Подович співала гарні українські і інші пісні, співала надзвичайно добре. Дж. Борнов так само чарував присутніх своєю грою на скрипці, а від них не відставав і великий Рейнолдас. Публіка була дуже задоволена. Я не є музичний критик, щоб міг докладно розібратися в тих співів і музиці, тому побажаво Хіба трійці шаласного успіху в їх концертах і об'їзді на захід Канади. А ми, ріджайнці, що чули їх через два вечери остаємося їм дуже вдячні.

Присутній.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понеділок 4. серпня 1924.

Пшениця:

Ч. 1. нортен 1.51
Ч. 2. нортен 1.44
Ч. 3. нортен 1.42
Ч. 4. нортен 1.33 1/2
Ч. 5. нортен 1.25
Ч. 6. нортен 1.13
Ч. 7. нортен 1.17
Ч. 8. нортен 1.03
Ч. 1. "дурум" 1.29
Ч. 1. "тоф" 1.40
Ч. 2. "тоф" 1.37

Овес:

Ч. 2. С. В. 54%
Ч. 3. С. В. 52%
Ч. 1. пожива 51%
Ч. 2. пожива 49%
Ч. "Реджект" 47%

Ячмінь:

Ч. 3. С. В. 88%
Ч. 4. С. В. 84%
Ч. "Реджект" 81%
Пожива 80%
Трек 86%

Лен:

Ч. 1. Н. В. С. 2.32
Ч. 2. С. В. 2.28
Трек 2.31

Жито:

Ч. 2. С. В. 91%

Масло:

Масло "крімєр" ф. о. б. фунт. 31%

Явля:

Екстра, тузін 23
Фінест, тузін 21
Секонд, тузін 17
Надбїти, тузін 14

Бараболі:

Манїтобські бараболі буш. 1.00

Мука:

98 фунтів мішок 4.42 1/2
2 мішки по 49 фунтів 4.47 1/2
4 мішки по 24 фунти 4.55

Сино:

Ч. 1. тимогта, тона 21.00
Ч. 2. тимогта, тона 19.00
Ч. 1. ред тап, тона 15.00
Ч. 2. ред тап, тона 13.00
Ч. 1. "аллена", тона 12.00
"Брен", тона 22.00
"Шорт", тона 22.00

ЦІНИ ХУДОБИ.

(За 100 фунтів живої ваги.)

Бички:

Вибрані 6.00-6.50
Добрі 4.50-5.50
Середні 4.00-4.50
Звичайні 3.00-3.75

Являки на зарп:

Вибрані 5.00-5.50
Добрі 3.50-4.50

Корови на зарп:

Вибрані 3.75-4.00
Добрі 3.00-3.50
Середні 2.25-2.75
На консєру 1.00-2.00

Бугаї:

Добрі 2.00-2.50
Звичайні 1.25-1.75

Воли:

Добрі 3.00-3.50
Середні 2.00-2.75
Звичайні 1.00-1.75

Бички "Стакер":

Вибрані 3.25-3.50
Добрі 2.25-3.00

Теляці "Стакер":

Вибрані 3.00-3.75
Добрі 2.00-2.75

Телята:

Вибрані 4.00-5.00
Добрі 3.00-3.75
Звичайні 1.50-2.25

Бички на годівля:

Вибрані 5.00-5.50
Добрі 3.75-4.75

Вівці і ягнята:

Добрі вівці 4.00-5.50
Звичайні вівці 2.00-3.00
Добрі ягнята 9.00-12.00
Звичайні ягнята 6.00-7.00

Безроги:

"Селекція бейкон" 9.00
Грубі, гадакі 9.00
Тяжкі 8.00
Дуже тяжкі 7.00
"Шан гог" 8.50
Легкі "фідер" 8.50
Худі 5.50
Льохи 7.00
Кіурі 4.00

ПОЗИР!

Читайте самі і другим скажіть, що Канадсько-Українське Товариство "Кобзар" і "Рідна Школа" в Форт Рудж устроїють в нещода дня 10-го серпня ц. р.

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК.

На пікніку буде першою музика; перогоні музичні і жіночі; перогоні шкільних дітей; керниця хастя; танці; вправи шкільних дітей; хор шкільних дітей; гри на мандолінах і т. д. і т. д.

Цілий нагороду буде роздаватися тим, хто найліпше вийняється в згаданій програмі.

Товариство рунить за найсмішніші перекуски і холодні напитки. Отже проситься всі українські робітничі і робітничі міста Вінніпегу якнайшвидніше взяти участь в згаданім пікніку, бо перший пікнік цього міста Рідної Школи у Форт Рудж. Як і кулі дитячі? — Беріть Парк-Лейн або Коридан кару, возьміть трансфер на Мембіна кару і їдьте нею до кінця, а там будуть чекати на вас наші товариші, котрі заведуть вас на місце пікніку.

В разі непогоди пікнік відбудеться слідуючої неділі 17. серпня в тім самім місці.

ДО ВІДОМА СПІВАКАМ!

Цим дається до відома всім членам хору при Українським Робітничим Домі в Вінніпегу і всім тим товаришам і товаришкям, що бажають брати участь в співі, що перша проба в цім сезоні відбудеться в вівторок 5. серпня о год. 8-й вечером. Всіх, бажаючих учинити співу ширю вітаємо. Приходіть на час.

ПОШЛУКУЮ свого чоловіка Ілька Тронта з села Озїр, повіт Булчак, Галичина. Він вийшов до роботи в Онтеріо минулої осені і лишень мене з 6. малими дітьми. Останню відомість про себе дав мені в місці марті і від того часу нічого про нього не знаю. Ходить поголосо, що його забив камінь при роботі. Хто про него знає би, дай буде-ж добрий і повідомить мене на адресу:

Nastia Tront
P. O. Sturgis, Sask.

НОВИНА! ПОЗИР! НОВИНА!

Заходом Філії Стів. Укр. Роб. Дім в Мус Джо і Філії Стів. Укр. Роб. Дім в Ріджайні устроїють перший раз в нещода, дня 10. серпня в J. H. Grauson Place, в Мус Джо

СПІЛЬНИЙ РОБІТНИЧИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть смачні перекуски і холодні напитки. Також різні спортові гри. Проситься всі робітничі і робітничі не тільки міста Мус Джо, але й з околиці як робітничі так і фермерів прибути на цей пікнік. На випадок непогоди проситься прибути до салі У.Р.Д.

Як їхати на місце пікніку: Беріть "Кінгсвей Парк" стріт-кару і їдьте нею аж до J. H. Grauson Place.

МАЮ НА ПРОДАЖ добре уладжені (фікшур) до стору в дешевій ціні. Зголошуватися під ч.:

431 Bowman Ave.,
Elmwood (86)

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ СПІЛЬНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ СТОВ. У.Р.Д. І СЕКЦІЇ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕГУ

устроїється

В НЕДІЛЮ, 10. СЕРПНЯ Ц.Р.

В МОРС ПЛЕЙС

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть різні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, забави, перогоні, перетягання шнуром і т. ин. Для ташювачів є велика платформа. До танців буде пригрозити першою оркестра.

ІДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ! ГОДИ СИДІТИ ДОМА! ДОСИТЬ НАСИДИЛИСЯ ЧЕРЕЗ ЦЬЛУ ЗИМУ. А ТЕПЕР ЛІТО, ТОЖ ВСІ ІДЬМО НА СВІЖЕ ПОВІТРЯ.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Morse Place" стріт-кару і їдьте нею аж до кінця, а там товариші вкажуть місце пікніку.

Theodor Zaremsky
2342 Grayling St.,
Hamtramck, Mich.

За Комітет: Никола Гаччарик, Теодор Заремський, Марко Гуменик.

ЗВІТ КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ КУЛЬТУРНОМУ "ВПЕРЕД", В МІСТІ БАЗАЛІ, НА ВОЛІНІ.

Дня 6 липня відбулося в Мелнаї, Р. А. засідання комітету одноосельчан допомоги культурній секції "Вперед" в м. Базалі на Радській Волинні. На засіданні були товариші: А. Оніщук, А. Мельніков, Д. Вовкотруб і К. Ходзінський. Тому що Д. Тарасюк відмовився взяти участь, його місце заступив т. А. Штундук.

Після перевірення всіх актів, рахунків і посвідок висліди кампанії такі: На листі вплинуло \$405.00, а з продажі книжок \$3.75, за розом робити \$408.75.

Зібрані гроші поділено так: післано в Базалю на потреби школи \$200.00, на потреби бібліотечно-читальні \$200.00, на передалу газет і журналів до бібліотеки \$20.00, на закупку книжок вислідо до київської філії Дервадату України \$115.00, на подарок допиреному чоловікові з Базалі до Київя за книжками \$10.00. Кошти переказані грошей до Базалі і до Київя через Амаагметей банк в Нью Йорку вносить \$21.50. Видано на передалу українських і російських газет в Зауч. Дервавах і Канаді для бібліотечно-читальні \$15.50. Загалні податки розходки комітету вносить \$5.04. На руках в касєра на 6 липня лишалося \$17.1. Перегладено і перечитано всі протоколи, всі записки, книжки філ. секретаря і касєра і найдено все в порядку і вся робота велась після узавд з'яву одноосельчан в Вунсакет 10. лютого т. р.

Ще є спотеряджано членів контрольного комітету: К. Ходзінський, А. Мельніков, Д. Вовкотруб, А. Штундук, А. Оніщук.

ЦІНИ ХУДОБИ.

(За 100 фунтів живої ваги.)

Бички:

Вибрані 6.00-6.50
Добрі 4.50-5.50
Середні 4.00-4.50
Звичайні 3.00-3.75

Являки на зарп:

Вибрані 5.00-5.50
Добрі 3.50-4.50

Корови на зарп:

Вибрані 3.75-4.00
Добрі 3.00-3.50
Середні 2.25-2.75
На консєру 1.00-2.00

Бугаї:

Добрі 2.00-2.50
Звичайні 1.25-1.75

Воли:

Добрі 3.00-3.50
Середні 2.00-2.75
Звичайні 1.00-1.75

Бички "Стакер":

Вибрані 3.25-3.50
Добрі 2.25-3.00

Теляці "Стакер":

Вибрані 3.00-3.